

[Finansministeren.]

klar over, at der nok måtte ske visse ændringer i sammensætningen af landsskatte retten. Jeg kan anbefale at stemme for ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning [af Ninn-Hansen].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 735, fremsættelsen i tidenden sp. 1108).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Den foreslåede ændring i lov om tipning tilsigter at øge det tilskud, som gives til idrætsformål af det samlede overskud fra tipningen. For at man kan få et begreb om, hvad en gennemførelse af dette lovforslag vil betyde, kan jeg nævne, at i perioden fra 1. juli 1954 til 30. juni 1955 fordeltes der 8,6 mill. kr., hvoraf 3,2 mill. kr. gik til idrætsformål, 2,5 mill. kr. blev uddelt under undervisningsministeriet og 2,5 mill. kr. under finansministeriet, medens knap 1/2 mill. kr. gik til „Ungdommens uddannelsesfond“. Såfremt det ændringsforslag, som her er fremsat, havde været gennemført for det pågældende regnskabsår, ville der til idrætsformål være blevet ydet 4,3 mill. kr., altså ca. 1,1 mill. kr. mere, medens der under henholdsvis undervisningsministeriet og finansministeriet ville være blevet ydet små 400 000 kr. mindre og der slet ikke ville have været noget til „Ungdommens uddannelsesfond“.

Jeg forstår godt det sikkert ret udbredte ønske om, at idrætten skulle have noget

større tilskud af tipsmidlerne. Jeg må måske have lov at nævne, hvad jeg før har sagt, at jeg tror, der i dag faktisk ydes mere til idrætten af tipsmidlerne, end man egentlig havde forestillet sig, da man gennemførte loven om tipning. Jeg mener også, at skal man i et udvalg, hvad jeg går ud fra, tale om denne sag, må vi dør drøfte, hvor meget der ydes af dem, der udøver idræt. Endelig kan det vel være rimeligt at se lidt på, hvorledes man fordeler de penge, der går til idrætsformål, for derigennem at få et indtryk af, hvor meget der er brug for på de forskellige områder.

Den ærede forslagsstiller nævnte i fremsættelsestalen, at den ændrede fordeling, han har stillet forslag om, kunne gennemføres, uden at det kostede noget. Jeg ved egentlig ikke, hvad den ærede forslagsstiller bygger dette på. Jeg kan f. eks. nævne, at hvis „Ungdommens uddannelsesfond“ ikke får det beløb på 1/2 mill. kr., som fondet fik i regnskabsåret 1954—55, skal det have det fra staten, idet uddannelsesfondet i alle tilfælde skal have 6 mill. kr. Får uddannelsesfondet ikke den halve million kroner fra tipsmidlerne, skal der en øget statsbevilling til, og det vil i alt fald koste 1/2 mill. kr.

Man kan heller ikke uden videre gå ud fra, at de penge, der bliver færre til andre formål, kan spares; jeg tror, at der blandt disse formål må være nogle, der alligevel må søge midler fra staten, og så må disse ydes over statskassen.

Skal der foretages en ændring — og det må vi jo se på, når sagen skal drøftes — er jeg heller ikke sikker på, at skalaen skal se ud, som det ærede medlem har foreslået. Jeg ville tro, at man i højere grad skulle sigte mod en skala, der gjorde idrætten interesseret i, at der blev så stort et beløb som muligt at uddele af tipsfondets midler. I det hele taget kan jeg sige, at jeg fremfor at støtte idrætten mere ved at tage pengene fra andre formål ville foretrække, at man drøftede muligheden for at få et større beløb til fordeling, altså muligheden for at gøre det mere tiltrækkende at deltage i tipning. Det er oplyst overfor mig, at man fra tipsselskabets side har forskellige forslag, som man, hvis de blev gennemført, mener vil øge interessen for at deltage i tipning; så ville der blive større overskud